

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

VII. ÉVFOLYAM 12. SZÁM – 2013. DECEMBER 1.

A szentgyónás előtt

A lélek állapotát bűnben és a tőle való szabadulás lehetőségét a legszebben az Úr Jézus tékozló fiúról szóló példabeszédében látjuk. – Amint ez a fiú könnyelműen hátat fordít az apai háznak és ahogyan eljut odáig, hogy szűkölködni kezd és beáll sertéseket őrizni és szívesen enne a sertések moslékából is, az a bűnös állapot kifejezője. Amint gondolkodni kezd és elhatározza, hogy visszatér az atyai házba, az pedig a szálnalmas állapotból való szabadulás kezdetét jelenti.

Minden bűnös hasonlóképpen kell, hogy gondolkozzék saját magáról – abban az értelemben is, hogy saját maga számára tartja fontosnak: „felkelek és atyámhoz megyek!”

Amikor szentgyónást végzünk, ugyanez történik, „felkelek és Atyámhoz megyek!” – Helyesen akkor tesszük ezt, ha először is alaposan végig gondoljuk, hogy Kinek fordítottunk hátat és Kihez akarunk visszatérni. Ez a visszatérés a kezdeti pillanattól legyen minél tökéletesebb!

Amint a tékozló fiú tette, minden gyónó kell, hogy hasonlóképpen cselekedjék! A tékozló fiú készült a hazatérésre. Mi is, amikor gyónunk, alaposan készüljünk fel erre! – Éreznünk kell, hogy lelki betegségből akarunk szabadulni, ezért „felmérjük” helyzetünket. A **szentgyónás előtt alapos lelkiismeret-vizsgálatot** tartunk! – Őszintén szembenézünk saját magunkkal, szépítés nélkül, a bűntől való szabadulás igazi szándékával vizsgáljuk meg lelki ügyeinket! Tudnunk kell, hogy most nem az „elnézés” és nem a „szépítgetés” ideje van, mert önmagunkhoz nem leszünk őszinték, ha valami felett elsiklunk; nem teszünk semmit jelentéktelenné, szabadulni akarunk, mint a beteg a betegségtől. Nem volna okos dolog az orvos előtt például elhallgatni bajunkat, hogy hol és mi fáj, mert akkor csak hisszük és reméljük, hogy meggyógyulunk, a valóság azonban az lesz, hogy a gyógyulás vagy elmarad, vagy késni fog. – Az őszinte lelkiismeretvizsgálat segít megismerni igazi önmagunkat. A ritkán végzett szentgyónás pontosan ezt a megismerést „nehezíti” meg. Nehéz lesz visszaemlékezni régen történt eseményekre, körülményekre; arról már nem is beszélve, hogy az idő úgy is mondhatjuk, ellenünk dolgozik, amikor elhalvá-

nyulnak dolgok, nagyon is fontos események válhatnak jelentéktelenné. – Természetesen az úgynevezett „lelki tükör” segít abban, hogy minél pontosabban visszaemlékezzünk a történetekre. A helyes lelkiismeretvizsgálat kezdete előtt jó, ha őszinte, összeszedett imádságban kérjük a Szentlélek segítségét, hogy úgy ismerjük fel hibáinkat, ahogyan azok vannak.

Sokféle szempont szerint vizsgálhatjuk lelki állapotunkat. Ezért fontos, hogy időt szánjunk rá; nem volna helyes, ha bizonyos dolgokat csak úgy nagyjából mérnénk fel! – Az a gondolat se foglalkoztasson, hogy olyan kérdést teszünk fel, mit gyónjak, mint ahogyan az sem helyes gondolkodás, ha valaki arra gondol, hogy az ő korában, az ő helyzetében ... „mi bűne lehet az embernek?” – Aki ilyen vagy hasonló kérdéseket tesz fel, félő, hogy nem vizsgálta meg a történeteket, vagy nem alaposan tette, ami már önmagában is „hibaforrás.” – Tudnunk kell, hogy olyan sok hiba, gyarlóság, bűn férhet bele a szentmise egyik bűnbánati imádságába, hogy „sokszor és sokat vétkeztem: gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással!”

Felismert hibáinkat, bűneinket **őszintén meg kell bánni** – még a szentgyónás előtt – közvetlen a lelkiismeretvizsgálat után, hogy a bánat őszinte gondolatával indulhassunk a gyóntatószék felé. – A régi időkben, őseink idejében a szentgyónás előtt a bűnbánó családtagjaitól, ismerőseitől bocsánatot kért, mondván „...gyónni akarok, kérem, bocsásson meg nekem!” – Erre így illet válaszolni: „én megbocsátok, bocsásson meg a jó Isten is!”

Sokszor és sokan húzódoznak a szentgyónásnak még a gondolatától is, pedig a szentgyónásban az Atya szeretete, az Úr Jézus vérével megszerzett irgalma és a Szentlélek jóra erősítő kegyelme várja és fogadja a bűnbánót. Ezért örömmel és jól fel kell készülni erre a csodálatos eseményre! – Itt és ekkor kapom vissza lelkem eredeti szépségét, ekkor lehetek ismét kedves a jó Isten előtt - hálával és köszönettel kell felkészülnöm az alapos és jó szentgyónásra! Mindig az a gondolat vezessen: „... örömmel meríték vizet az irgalom forrásából!”

Pekker Imre plébános

Mint forró sóhaj,
Elhaló bús jaj
Kél halk énekünk.
Sötétben járunk,
Hajnalra várunk:
Jöjj el, Istenünk

„... az Úr maga ad majd nektek jelet.
Íme, a szűz fogan, és fiút szül,
s nevét Emmánuelnek fogja hívni.”

(Izajás 7, 14)

Évközi 31. Vasárnap – November 03. - Sokaknak nagyon is ismerős a mai szentmise Evangéliumi jelenete Zakeussal, a vámosok fejével. Bármikor el tudnánk mondani a történetet, hiszen nagyon is különleges, egy felnőtt ember története, aki fára mászik. Talán még az okát is meg tudnánk mondani, kis termetű, aki látni szeretete volna Jézust, de nem juthatott a közelébe, talán az okát is el tudnánk mondani, senki nem engedte maga elé, senki nem volt vele megértő és segítőkész, mert haragudtak rá, mint vámosra és bűnösre.

Szenteljünk azonban figyelmet annak a ténynek is, ami láthatatlanul, a lélek mélyén történt! – Nehezen magyarázható „köznapi magyarázattal”, hogy pontosan a maga hasznára dolgozó, pénzre „hajtó” hivatalnokban mi indította el a vágyat, hogy Jézust csak láthassa. Lehet, hogy a kíváncsiság érzése „dolgozott” benne, látni kívánta azt a Valakit, Aki sokakat meggyógyított, olyan szépen beszél, szép hasonlati voltak ... talán az a gondolat vezérelte, hogy látnia kell olyan Valakit, aki bárkivel megértő tud lenni ... - egy biztos, hogy látni akarta Jézust és erre kereste és meg is találta megoldást. Talán nem is gondolt arra, hogy ez a látás, ez a találkozás mit eredményez majd. – Megtörtént azonban az, amire nem is számított, Jézus meglátta és megszólította őt, a nevéen szólította, sőt az akkori és azóta is érvényes szokás szerint meghitt kapcsolatot is kezdeményezett. Akkor is ugyanis ez azóta is, a látogatás – „*tenálad kell megszállnom!*” – sőt az egyúttal ékezes nem egyszerű eseménynek számított. Akit vendégül látunk, akit meglátogatunk, azzal, ha nem mondjuk is ki, mégis azt jelenti, hogy az átlagosnál komolyabb, meghittebb kapcsolatot kerülünk. A mindennapi életben ez ma már nem is olyan egyértelmű, lehet, hogy az ilyen „kapcsolatok” már felszínesek, nagyon is „kiszámítottak”. Jézus és Zakeus találkozására azonban egészen más. Belső folyamatok kezdete. Ez pedig példa arra, hogy bármikor, bárki hasonló folyamat részese lesz, aki Jézussal kapcsolatba kerül. Zakeusnál látjuk, hogy az addigi harácsoló ember egyszerre megváltozik, most már azt teszi, amit eddig sohasem, a harácsolás helyett adakozásra gondol: „*vagyonom felét a szegényeknek adom!*”, sőt addigi hibáinak kijávitására is: „*ha valakit megkárosítottam, négy annyit adok helyette!*” – csodálatos belső átalakulás kezdődik lelkében, és ezt Jézusnak köszönheti. Számunkra jelentse mindez azt, hogy bármikor, bárkivel megtörténhet valami hasonló. Egyáltalán nem biztos, hogy a Jézussal való találkozás csak úgy lehetséges, hogy fára kell mászni; nem is biztos, hogy csak az lenne a tennivaló, hogy vagyonunk felét másnak kell adni, az azonban biztos, hogy sokszor kapunk a jóra indítást, amit jól fel kell használni, mint Zakeus tette, és akkor az a találkozás nem lesz hiábavaló, csodálatos eredménye lesz – Jézus mondhatja: „*ma üdvösség köszöntött erre a házra!*” – erre a lélekre, erre az eseményre, erre a helyzetre ...

Évközi 33. Vasárnap – November 17. - Ma egy hete is nemzeti Költőnk, Petőfi Sándor sorait idéztük a Szeptember végén c. verséből, most is idézhetünk belőle, mert azt mondja: *Még ifjú szívemben a lángsugarú nyár, s még benne virít az egész kikelet, de ime sötét hajam őszbe vegyül már, a tél dere már megüté fejemet...* – ezek a gondolatok, ez a valóság nemcsak azért merül fel bennünk, mert ősz van, egyre közeledik a tél, egyre inkább láthatóvá válik az elmúlás; a természeti katasztrófákról már nem is beszélve - nem is olyan sokára ismét vége lesz egy esztendőnek, sokkal hamarabb az egyházi évnak, az is nyilvánvaló, hogy az ember élete is múlóban van – nemcsak a valamikori sláger mondja ki, aki ma húsz éves, holnap huszonegy – valóság az elmúlás és senki sem tudhatja, hogy mikor tesznek utójára jót, melyik szentmise lesz az utolsó lehetőség, mikor imádkozunk életünkben utójára ... tudomásul kell venni, hogy „*vége lesz a világnak és az emberi történelemnek...*” lejárnak a lehetőségek ... - vigasztalunk azonban az örökkévaló Isten, Aki maga az Idő és az Örökkévalóság, Aki már az Ó-szövetségben kinyilvánítja, hogy „*az én gondolatom a béke és nem a pusztulás...*” nem az elmúlás. A mi dolgunk, tudatosítani magunkban, hogy a legszebb emberi feladat, „*hogy örvendezve Neki éljünk!*” – ezzel fejezzük ki azt, hogy nekünk fontos készülni az elmúlásra, az Istennek való nagy találkozásra, amikor színről-színre láthatjuk Őt, amint van! – Addig is komolyan vehetjük, hogy egyszer „*felkel az igazság napja!*” amikor Isten lesz az, Aki megadja a jóban mindvégig való kitarítás jutalmát. – Megvalósul a Próféta szava: „*...akik félik nevemet, azoknak felragyog az igazság napja és sugarái üdvösséget árasztanak!*” – amint Szent Pál mondja a tesszalóniki Híveknek: *komolyan kell venni a földi életet; itt dől el ugyanis, hogy üdvözülünk-e vagy sem!*

Az Úr Jézus kortársai, tanításának hallgatói kérdezték időpontok felől. Ő azonban nem mondja ki a mikor, azt azonban igen, hogy hogyan kell már most készülni a földi elmúlásra és az utána kezdődő múlhatatlanságra. – Mindenekelőtt az örök élet hitét és megvalósulásának reményét kell „melengetni” lelkünkben, és ennek megfelelően tenni a mindennapi dolgokat. Annál is inkább, mivel nap-mint-nap sokszor és sokféle erő igyekszik lelkileg és testileg is elszakítani reményünkötől. A valóság azonban az, hogy a sok minden „*Kiábrándít a kizárólag és csak műszaki emberek által tervezett és irányított jövőből!*” A keresztlény erények – hit, remény és szeretet „*ruház fel olyan erővel, amellyel valóban békés és irgalmas szívű embereké válhatunk!*” Ez az erő képesíti, hogy *tiszta és egyszerű lelkülettel szomjazzuk és éhezünk az igazságot...*” és erőnkhez képest igaz lelkiismerettel fáradozunk annak megteremtésén és megőrzésén.

Évközi 32. Vasárnap – November 10. - Sokszor és sokan gondolkodtak és gondolkoznak azon, hogy van-e halálon túli élet, hogyan lesz az, milyen lesz ... - ez természetesen nem mondható mindenkiről, hiszen gyakran látjuk, talán tapasztaljuk is azt a gondolkodást, ami az Úr Jézus nem egy példabeszédekben szerepel: „*egyél, igyál, élvezd az életet!*” – gondoljunk a gazdag emberre, akinek bőséges volt a termése és új, nagyobb raktárakat akart építeni; vagy gondoljunk a dúsgazdag és a szegény Lázár történetére! A földön túli életéről vagy a hasonló jelenségekről nem biztos, hogy az örök élet hitével látjuk a nagyon is gyakori érdeklődést, amikor az u.n. modern ember jóslások, titokzatos kódok és hasonlók felől érdeklődik. Ezek keresések ugyan, de nem biztos, hogy az igazi valóságot kutatják. Nekik ugyanis ugyanolyan módon szól az embert szerető Isten minden lehetősége, amit javunkra akar ajándékozni, és gyakran látjuk, hogy azt nem értékelik, az úgy mond „*nem elég érdekes*” és más, talán nevesítéses területre kalandoznak. Érvényes lehet ez annál inkább, mert gyakran láthatjuk, hogy olyan emberek, gyakran nem is kevesen teszik ezt, akik a mindennapi életben „*sikeresnek*” mondhatók, és bár könnyen észrevehető, hogy nem helyes úton járnak, nincs semmi látható következménye, ami mutatná, hogy a tévelygés rossz irányt is jelent egyben.

Ettől függetlenül a hívő ember számára az Úr Jézus Krisztus tanítása az irányadó! Az Ő tanítása egyértelmű = van Isten Ország, van Hely, ahol „*az Isten megjutalmazza azokat, akik becsülettel, tisztességgel szolgáltak Neki a földi életben!*” – Ezért is imádkozzuk a szentmise könyörgésében, hogy az Isten adja meg számunkra, „*hogy minden testi-lelki erőnkkel szolgálata álljunk és készségesen teljesítsük szent akaratát!*” Petőfi Sándor, a forradalmár költő is beszél arról, hogy földi erőfeszítéseinkért az élet talán nem ajándékoz meg semmivel, de kifejezi, hogy nem minden a jelen pillanat, pedig Ő csak a forradalmi eszméről, erőfeszítésekről beszélt. (A 19. század költője) – Hívő lélekkel sokkal tovább tudunk nézni, erről beszél az Olvasmányban az egyik vértanú Makkabeus fiú, amikor mondja: „*vigasztaló nekünk ... ha belekapaszkodhatunk abba az Isten adta reménybe, hogy Ő feltámaszt minket!*” – Reményünk a keresztre feszített, értünk meghalt, de feltámadt Jézus Krisztusban van, ezért is mondja Szent Pál a Szentlelkében ez „*vigasztalással tölti el azokat, akik bíznak Benne!*” – Voltak és vannak, akik nem hisznek az örök életben és ha valahogyan mégis, nagyon emberi módon gondolkoznak felőle. – Mi Jézus Krisztusban hiszünk, Aki azt tanítja, hogy az örök élet „*részesedés lesz Isten életéből. Ezért földi kategóriákba hiába is gondolkodunk róla!*” – ezért fáradozunk őszinte erőfeszítéssel itt a földi életben, hogy áldása már most gazdagítsa életünket, környezetünket, és a földi élet határain túl „*az angyalokhoz hasonlítsunk, mint Isten igazi fiai!*”

Krisztus Király Ünnepe – November 24. - A mai Ünnepet XI. Piusz Pápa rendelte 1925-ben és ezt a kitüntető „címet” adta neki: Krisztus a mindenség Királya. – Ebben a pápai gondolatban azt is egyértelműen tudnunk kell, hogy Maga az Úr Jézus mondta Önmagáról, hogy Ő király, de Országga nem ebből a világból való. – Ugyanerre kell gondolnunk, amikor könyörgéseinkben így imádkozunk: „*ezt kérjük a mi Urunk, Jézus Krisztus a Te Fiad által, Aki Veled és a Szentlélekkel él és uralkodik mindörökkön örökké!*”

A mindennapi gondolkodás még manapság is a királyról abban az értelemben beszél, hogy a király uralkodik, mindenki engedelmeskedik neki, ha valaki ellene mond, felség sértést követ el; szava mindenben perdőnt, mindenki fölött való, országa van, törvényt hoz, ítélkezik, mindenkiel és mindennel rendelkezik, megfellebbezhetetlen... még akkor is ő a „valaki”, ha nem méltó rá – pedig a királyság egyre ritkább valóság és a még megélvők is inkább csak jelképesnek mondhatók. Még Vörösmarty Mihály a Főti dal c. költeményében ezt mondja: „*a legelső magyar ember a király...*” – egyre inkább látjuk, de legalább érezzük mindezek mulandóságát, Feke-te István történetében is – Tüskevár – amikor rákokat fognak, egyszerűen csak egy nagyméretű akad az u.n. rácsában, mire az öreg Matula azt mondja: „*ez volt a királ – de ha egyszer lejár az idő, hát a királyoknak is lejár.*” S azt már magunktól is tudjuk, hogy minden király egyszer meghalt és eltemették – talán maradt utána síremlék, de belül ő is elporladt, mint mindenki más.

Amikor XI. Piusz Pápa az Úr Jézust a mindenség királyának mondta, csak ezt ismételte el, amit már az Ó-szövetség is kimondott és az Újszövetség újból kimondott, Maga az Úr Jézus is kimondott Önmagáról.

Az Úr Jézus beszélt az Ő királyságáról, arról is, hogy ez a királyság egészen más, mint a földi királyság. – Ennek lényegére igazán szépen a mai szentmise dicsőítő éneke – prefáció – mutat rá, amikor arról beszél, hogy ez „*az igazság és élet, a kegyelem és szentség, igazságosság, szeretet és béke*” Országga. – Az Úr Jézus Krisztus királysága azt jelenti a mindenség számára, hogy a Mennyei Atya úgy és azért tette főpappá és királlyá, hogy „*a kereszttől oltárán tökéletes engesztelő áldozatul felajánlja Önmagát és véghezvige az emberek megváltásának szent művét.*” – Szelid uralmát nem a hódítás eszközeivel, hanem szeretetteljes meghívással akarja mindenki számára kiterjeszteni. Akarjunk Hozzá tartozni akkor is, ha sokan elutasítják Őt és máshol keresik azt, akinek, vagy aminek hódolni akarnak! – „*...uralma terjedjen ki egyéni és közösségi életünkre: a családi életre és a közéletre. Krisztus Király törvényeinek érvényesülniük kell otthon, a munkahelyen és a szórakozó helyen is!*”

Hírsonda

beszámoló az Egyházközség Képviselőtestületének 2013. november 10-én tartott üléséről

November 10-én fenti napon 14 órakor került sor az Egyházközség képviselőtestületének rendes ülésére a közösségi házban. Elsőként Atya ismertette az Egyházközség jövő évi költségvetésének tervezetét, melyet a testület egyhangúan elfogadott.

Ezt követően Imre atya beszámolt a régi temető korábban egyeztetett módon történt eladásáról. Az Önkormányzat megvásárolta a korábban kijelölt területet 17 millió forintért. A szerződés aláírásra került, el kellett küldeni az egyházmegyébe is, püspöki engedély rögzítése céljából (az eladás előtt már megszereztük Püspök atya szóbeli hozzájárulását az adás-vételhez).

A régi temető kapcsán a következő napirendi pont a régi sírkövek ügye volt. Tavasszal a régi kápolna köré félkörívben betonlapban lesznek elhelyezve a jó állapotban régi, értékes sírkövek. Ismertetésre került Jobbágy Ilona megkeresése, miszerint ha mi nem gondoskodunk róla, szívesen összegyűjti és elhelyezi a Faluház mellé. A testület úgy döntött, ha ez az ajánlat még fenn áll, néhány sírkövet átadunk erre a célra, a többi pedig fenti módon kerül megőrzésre.

Szlovicsák János temetőgondnok beszámolt róla, hogy több konténernyi hulladék található a régi temető hozzánk tartozó részén. A testület felhatalmazta őt, hogy 2 konténer rendeljen meg a szemét elszállítása céljából.

A temetőben ebben az évben 2 alkalommal történt fűnyírás, melynek elvégzésével külső embert bízunk meg. Ennek költségét (2-szer 20.000,-Ft összeget) az Egyháztanács tagjainak közös adományából fedeztük.

A következőkben a kántorház építésével kapcsolatos kérdéseket tárgyaltuk. A temetőrész eladásából származó összeg, a Szent

Kereszt alapítvány számláján összegyűlt 3 millió forint adomány, valamint Surányi Rezső és felesége kimagasló összegű adománya alapot nyújt a kántorház építésének megkezdéséhez. Ezúton is köszönjük eddigi adományait, Isten fizesse meg! A testület döntött arról, hogy tavasszal megkezdődik az építkezés. Az építkezés lebonyolításával a korábban már felállított bizottságot bízta meg a testület, mely már a tervezési folyamatot is lebonyolította. (Tagjai: Benkó Péter, Kiss Tibor, Surányi Szilárd, Tóth Éva, Végh Balázs). A költözéssel, a munkálatok megkezdésével kapcsolatos kérdések megvitatására a bizottság kítűz majd egy mielőbbi időpontot (ld. középén).

Varga Frigyes beszámolt róla, hogy újra lehetőség nyílik pályázni a templomtető felújítására. 40 millió forint összeget lehet nyerni, vállaltunk 15 millió önrészt. 2014-ben kell megvalósítani. A pályázat benyújtásra került. Továbbá januárban újra várható a norvég pályázat kiírása. Ez egy komplex pályázat lenne, amely tartalmazná a stációsor felújítását, talán a templom homlokzatának felújítását is. Akkor állítható össze az anyag, ha már olvasható lesz a pályázati kiírás konkrét tartalma.

Az idei adventi lelkigyakorlatos atya szállításával kapcsolatban 3 egyháztanács tag felajánlotta segítségét.

A terménygyűjtés a szokásos módon, november 23-24-én kerül megrendezésre Varga Frigyeséknél (ld. lap alján).

Benkó Péter minden jelenlétőt meghívott a december 1-jén megrendezésre kerülő adventi hangversenyre.

Ezt követően Mikolyné Magdi beszámolt a zsinat legutóbbi gyűléséről, amelyen a világiak részvételéről volt szó az egyházközség életében.

Hamarosan meglátogatják a híveket az egyháztanács képviselői a szokásos egyházi hozzájárulás összegyűjtése céljából. Kérjük fogadják szeretettel őket, hiszen a közös céljaink megvalósítása érdekében végzik ezt a szolgálatot.

Dr. Tóth Éva

Kántorház építés ügye

A kántorház építését koordináló bizottság megtartotta első ülését, melyen megvitatásra került, hogy milyen mesterektől szükséges ajánlatot kérni, hogy elkészülhessen a mindenre kiterjedő, egységes költségvetés, mely alapján a testület döntését követően valóban elkezdődhet az építkezés.

Az Alsónémedi Önkormányzat képviselőtestülete a november 26-án zajlott ülésén döntött arról, hogy az új iskolában található szolgálati lakást Benkó Péter kántortanító és családja birtokába adják az építkezés idejéig. A testület tagjai támogatták a felajánlást és döntés született arról, hogy 2014. januárjától 2 éven át ingyenesen, vagyis lakbérfizetési kötelezettség nélkül lakhatnak ott kántor úrék, csak a rezsit kell fizetniük. Köszönjük ezúton is az Önkormányzat nagylelkű, támogató hozzáállását!

Továbbá köszönjük a sok adományt, amelyből a híveknek köszönhetően megkezdődhet az építkezés!

A bizottság tagjai

KATOLIKUS BÁL — MEGHÍVÓ

Sok szeretettel hívunk minden kedves olvasónkat a Szent Kereszt Felmagasztalása Plébániáért Alapítvány javára, immár 10. alkalommal megrendezésre kerülő

jubileumi jótékonyági bálra.

Helyszín: **Betyár Éterem**

Időpont: **2014. január 25.**

! Eltérően az előző lapszámunkban megjelent dátumtól!

Vendégvárás: **18 órától**

Belépő: **4000,- Ft/fő** (vacsorával)

Támogató jegy: 2000.-Ft/fő (vacsora nélkül)

Zenél: erre az alkalomra szerveződött **zenekar**

A belépők megvásárolhatók **2014. január 5-én, 12-én és 19-én**, vásárnapokon a **szentmisék előtt és után.**

A belépőkből és a tombolából befolyó összeget - a szükséges költségeken túl - **az új kántorház építésére fordítjuk.**

Sok szeretettel készülünk rá. Jöjjenek el minél többen!
A szervezők

TERMÉNY- ÉS TARTÓS ÉLELMISZER GYŰJTÉS a Váci Egyházmegye központja javára 2013-ban

Egyházközségünk idén is megrendezte, november 23-24-én a hagyományosnak mondható tartós élelmiszer és terménygyűjtést a Váci Egyházmegye javára. Heten szállították Vádra: Bai Zoltán, Bálint István, Kiss Tibor, Surányi Dezső, Szlovicsák Ferenc, Varga Frigyes. Végh Balázs. A felpakolásban segített még rajtuk kívül: Végh Antal. Vácon dr. Beer Miklós Püspök atya személyesen köszönte meg az alsónémedi hívek hűségesebb segítő szándékát.

Az adományokról és az adományozókról bővebb összeállítást a következő lapszámunkban olvashatnak.

Köszönet az adományozóknak, valamint azoknak, akik felpakolták, illetve elszállították az adományokat!

Köszönjük Varga Frigyesnek és családjának, hogy ismét vállalták a gyűjtés lebonyolítását!

Isten fizesse meg!

AZ A KIRÁLYSÁG A GOLGOTÁN KEZDŐDÖTT

Püspöki szentmisével zárta le a XVI. Benedek, emeritus pápa által tavaly meghirdetett Hit évét a Váci egyházmegye papsága és hívei előtt Dr. Beer Miklós megyéspüspök november 24-én, Krisztus Király vasárnapján, a zsúfolásig megtelt váci székes-

egyházban.

A szentmise után, az ünnepi alkalom méltó befejezéséért, egyházzenei koncertet adott a székesegyház Cecília Kórusa és a Székesegyház Gyermekkórusa a Váci Szimfonikus Zenekar közreműködésével. Szólót énekelt Dézsi Bernadett (szoprán) Fitos Mónika (mezzoszoprán), Verbay Zsolt (tenor) Csima Zsolt (basszus) Vezényelt: Varga László a váci székesegyház karnagya. Az ünnepségen vendég énekesek is voltak: az Örkényi Templom Kórusa, a Szolnoki Jubilate Kórus és a Tiszajenői Templom Gyermekkórusa, akik a szentélyben helyet foglalva hallgatták a hangversenyt.

Alább a megyés főpásztor gondolatait idézzük föl a szentmise homíliájából.

„Szeretett testvéreim! Tegnap este egy kedves barátom lányát halálra gázolták. Az orvosok harcoltak, küzdöttek érte, de nem tudták megmenteni. Talán értitek és sejtitek, miért mondom ezt itt. Amikor mi Krisztust ünnepejük, a Golgota kereszttől indulunk. Onnét, ahol a tanítványokkal, Édesanyjával, Máriával együtt mi is láttuk meghalni Őt, akiben a reménységünk volt. Amikor emberileg nincs tovább, nincs magyarázat, amikor nem lehet semmit mondani. De amikor a kereszten történt kihalál után dicsőséget énekelünk, ujjongó örömmel alleluját, az abból fakad, amit a tanítványok átéltek, s amit Pál apostol így fogalmaz meg: „Jézus a halálból való feltámadásával bizonyult Isten hatalmas Fiának”. Amikor megköszönjük a Hit évét, megköszönjük, hogy egy éven át újra és újra próbálhattuk fölfogni, mit jelent Isten szemével nézni a világot: akkor Nagypéntektől indulunk, a saját sorsunk nyomorúságából; de a Szentlélek Úristen segítségével a Húsvét hajnalának öröméhez akarunk eljutni. Ma ennek a húsvéti hajnalfénynek, a Feltámadás örömhírének tudatában ünnepejük Krisztust, akiben Isten megmutatta az Ő szeretetét, és valami egészen nagyszerű és újszerű távlatot nyitott az emberiség előtt.

Hallgattuk ma a Kolosszei levélből Pál apostolnak ezt a csodálatos dicséretét, és kezdünk valamit sejtteni abból, mit jelent Krisztust ünnepegni, mint a mindenség Királyát, aki a Kezdet és a Vég, a halhatatlan örök Isten. Az élet forrása és a mi reménységünk záloga. Őt ünnepejük. Minden szenvedésnek, nyomorúságnak, ellenségeskedésnek, igazságtalanságnak a tudatában is Őt ünnepejük, aki mindenből ki tud emelni bennünket, és értelmet ad minden sorsnak. És a gyász fájdalomában, a reménytelenség, a kudarcok nehézségeiben is fölemel bennünket; és egy örökkévalóság távlatát tárja elénk. Ma délelőtt az egri bazilikában az ott tanuló kispapjainkat – a papi szolgálatra készülés során akolitussá avattam. Elnéztem ezeket a fiatalokat, ahogy most nézem a mi kedves új nemzedékünket, a gyerekkórust, a Cecília Kórust meg mindnyájukat – hálát adok veletek együtt az Úristennek ezért a bizalomért, hogy Ő meghív bennünket a keresztségben, és megbíz azzal, hogy adjuk tovább az Ő szeretetét, hogy mi folytassuk tovább.

A Hit Éve során szerzte a világon mindenütt, ahol imádkoztunk, ahol elmélkedtünk, tanácskoztunk, mint itt a mi Váci egyházmegyénkben, a zsinatunkon, egyre jobban kezdjük megérteni, hogy ez a mi emberi méltóságunknak az értelme és a lényege, hogy a mindent teremtő Isten Jézus Krisztusban barátaivá fogad, tanítványaivá nevel, képviselével biz meg minket. Emberi szóval ezt nem lehet elmondani, csak sejtjük, hogy valami nagyszerű dologról van szó. Igen, ezért kell az ének, ezért kell a hitből fakadó Isten-dicséret, hogy segítsen ebben a tudatban élni, és újra és újra, napról-napra vállalni minden kudarc, nehézség, csalódás, bűn ellenére, hogy mi Jézus Krisztus népe vagyunk. Ő egy közülünk, mert vállalta a mi embersorsunkat, de mindnyájunkat az Ő népévé formál.

Ezt ünnepejük ma, ezt köszönjük meg. Hittel akarjuk nézni az életet és akarunk feladatot vállalni, ott, ahová az Úristen állít bennünket, és vigasztalást, reménységet, jövőt hirdetni mindazoknak, akikkel találkozunk. Krisztus népeként, az egyház közösségeként, a mennyei Jeruzsálem ígéréteinek birtokosaként akarunk élni ebben a világban, Krisztus Király tanítványaiként. Amen.”

Forrás: magyarkurir.hu

Tóth Béla: A betlehemi pásztorlány

Egy perc bölcsesség...

Hol volt, hol nem volt, élt valahol Betlehem környékén a várososhoz közeli tanyán egy szegény pásztorlányka. Tulajdonképpen nem is ő volt a pásztor, hanem az édesapja, aki ott őrizte nyáját a betlehemi mezőn. Egyszer azonban hegyi rablók támadták meg az édesapát, és megölték, a bányáit pedig elhajtották az éjszaka leple alatt. „Vad rózsza, a kis pásztorlány” – mindenfelé csak így nevezték – teljesen egyedül maradt, mert édesanyját már korábban elvitte egy járványos betegség.

Vadrózsának dolgoznia kellett betevő falatjáért. Elszegődött a városban egy gazdag családhoz. Ott nagyon mostohán kezelték, de ő mindent elviselt, csak éhen ne haljon. Abban az évben, az év vége felé az egész város egy felbolydult méh kashoz hasonlított. Rengetegen jöttek idegenből a városba. Szállást kértek, követelőztek. Augustus császár rendeletet adott ki: mindenkit írjanak össze a birodalomban, ami azt jelentette, hogy mindenkinek el kellett mennie arra a helyre, ahonnan a családja származott. Betlehem is ilyen „székváros” volt. Az ügyesebbek ki akarták használni az alkalmat meggazdagodásra, ezért minden talpalatnyi helyet szállásként kiadtak az idegeneknek. Vadrózsának is át kellett adnia ágyát és szobáját.

- Menj oda, ahonnan jöttél! Kint a barlangokban biztosan találsz magadnak helyet - e szavakkal kizavarták a hideg éjszakába.

Vadrózsza gondolkodni kezdett, hol is laktak hajdanában, amikor még apja pásztorokodott. Akkor felült benne: igen, valahol egy kis barlangban a város határában volt a hajlékuk. Elindult hát találmra, talán megleli azt a régi barlanglakást, ha ugyan egyáltalán rá tud ismerni, melyik is volt az, hiszem olyan aprócska gyermek volt, amikor még ott laktak. Azonkívül oly egyformák azok a barlangok. De majd csak megengedik neki a pásztorok, hogy valahol meghúzódjék éjszaka-ra!!

Besötétedett már, de még mindig nem volt tető a feje fölött. Minden vagyonát ott szorongatta a karján kis szatyrában, és úgy ment, mendegélt. Éppen meg akart pihenni egy kis időre, amikor találkozott egy rongyos, nálánál is kisebb leánnyal. Az kérlelni kezdte:

- Kérlek, adjál valami ruháskádat, mert megfagyok ezekben a rongyokban!

ban!

Vadrózsza levette kabátját, és odaadta a kislánynak. Amint ment tovább, az egyik bokorban madárfiókák

tátogatták csőrüket az ég felé.

- Éhesek. Anyjukat biztosan megölte a gonosz sas - gondolta magában. Kibontotta hát batyuját, és minden enivalóját odaadta a fiókáknak.

Éhesen és fázva sietett tovább. Egyszer csak fényességet látott kiszűrődni az egyik földalatti barlangból. Közlebb ment a bejárathoz, és ott bent egy sírdogáló kisgyermeket látott a jászolban. Senki más nem tartózkodott odabent, a fényességre nem talált magyarázatot. Titokzatos volt az egész, mert semmilyen fényforrást nem látott. Se mécses, se fátyla nem égett ott...

Közlebb ment a gyermekhez. Nagyon megsajnálta a didergő csecsemőt...

- Mit adjak neked, kisbaba? - kérdezte a vékony ruhába csavart csecsemőtől, majd gondolt egy merészet, levette felsőruháját, s betakarta vele a kisedet. Alsóruháját kitömte szénával, hogy ne érezze annyira a hideget.

- Nekem így is jó lesz, neki meg jobban kell a meleg ruha - gondolta magában.

Jókedvében az édesanyjától tanult régi éneket kezdte dúdolni: Betlehemnek mezejében megjelenik a jó Isten...

Egyszer csak a barlang bejárata megtelt fénylő alakokkal. Nem volt azoknál semmi világitóeszköz. Az arcukból áradt a fényesség... Egy asszony közeledett feléje, s így szólott hozzá:

- Köszönöm neked, kis pásztorlány, amit kisfiamért tettél... Magad is nagyon szegény vagy... Azonkívül árva is. De ezután nem leszel az, mert én leszek a te édesanyád...

A kislány eközben észre sem vette, hogy az ajándékba adott ruha helyett sokkal szebb és melegebb ruha van rajta. Csak halkán kérdezte?

- Ki vagy te, asszonyom, aki ilyen felfoghatatlanul jó vagy?

- Mária vagyok, a kis Jézus édesanyja...

De válaszáat be sem fejezhette, mert nagy örömezővel megérkeztek a mezőről a pásztorok, akik vidáman énekelni kezdtek.

A Katolikus Karitászs Alsónémedi Csoportjának hírei

December 7-én 10-14 óra között tartós élelmiszert **gyűjtünk** a rászorulóknak. Kérjük, adományaival járuljon hozzá a rászorulókat támogatásához! Ebben az időpontban gyűjtünk használt, mosott, ruhákat, még működő háztartási kisgépeket, használható edényeket stb.

Az adományokat december 14-én 10-12 óra között osztjuk ki.

Az adománygyűjtés és adományosztás

helyszíne: a Szent Imre Közösségi ház, bejárat a Magyar úti kapun.

Adni jól!

„Mert éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, idegen voltam és befogadtatok engem, mezítelen voltam és felöltöztettetek, beteg voltam és meglátogattatok.... Mikor láttunk Téged éhezni, és tápláltunk?... Mikor láttunk mint idegent, és befogadtunk, vagy mezítelenül és felöltöztettünk Téged? „BIZONY MONDON NÉKTEK: AMIKOR MEGTETTÉTEK EZT EGYNEK E LEGKISEBB TESTVÉREIM KÖZÜL, NEKEM TETTÉTEK!” Mt. 25; 35,40

Krízishelyzetben megpróbálunk gyorsan segíteni. **Figyeljünk egymásra is**, ha baj van, legyen valaki, aki segítséget kér!

Elérhetőségünk:

Telefon: 06 30 394 22 29 E-mail: karitasz.alsonemedi@gmail.com Mikolyné Magdi

Az Univerzum fényei

A váci Egyházmegyei Karitászs jóvoltából az alsónémedi gyerekek is eljutottak a Fővárosi Nagycirkuszba. November 29-én 9 órakor elindult a különjáratú busz az iskola elől 37 gyerekkel és 5 kísérővel. A gyerekek szeme már indulásnál is csillogott az örömtől, hogy részt vehetnek a produkció megtekintésén. Kicsit vártunk, hogy beengedjenek, de a hangulat már mikulási volt, hiszen a személyzet mikulás sapkába és piros ruhába és nadrágba öltözött. A kis krampuszok kezét fogták a gyerekekkel. Helyünket elfoglalva (ami a porondtól a 3-4. sor volt) a Mikulástól mindenki kapott 1 szem szaloncukrot.

Ez az előadás az adventi időszak nyitó előadása volt. Megjelentek a fények, a csillagok, a gyerekek hangos sikoltással jelezték, hogy milyen jól érzik magukat. Volt két bohóc, akiknek nagyon tapsoltak. Láttunk zsonglőrt, akrobatákat, légtornászokat, agár kutyát, lámát, elefántot, lovakat. Nagy sikere volt a Richter lovas akrobata csoportnak, valamint a 4 tagú család elefántos, lovas produkciójának. Sok tapsot kapott Nagy Molnár Dávid bűvész is és az artisták is nagyon jók voltak. A közönség kb. 1400 fő volt, főleg gyerekek és persze kísérők. Ezt az előadást a Karitászs közönségnek és a fogyatékosoknak adta elő a cirkusz, ingyen. Színvonalas előadást láttunk és a hangulat is elvárásolt bennünket.

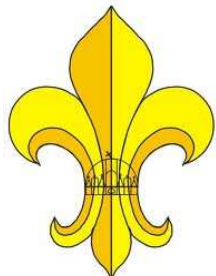
Nagy szeretettel megköszönjük a Jóistennek, a Karitászsnek és a Fővárosi Nagycirkusz igazgatójának és összes dolgozójának, hogy ilyen felejthetetlen élményben részesítettek bennünket a mai napon. Isten áldása legyen minden szervezőn és aki a legkevesebbet is megtette, hogy emlékezetes legyen ez a délelőtt. A gyerekek nagyon jól érezték magukat. Természetesen olyan gyerekek jutottak el, akiknek saját erőből nem biztos, hogy sikerült volna.

Sokorai Józsefné

Karitászs tag

A cserkészkirándulás

Szombaton a soroksári cserkészekkel a Börzsönyben voltunk kirándulni. Reggel, amikor felkeltem nem gondoltam, még hogy milyen jól is fogom érezni magamat. Már sok kiránduláson vettem részt, de talán ez volt eddig a legjobb. Már jóval korábban Soroksárra értünk társammal nevezetesen az ifjabbik Benkó Péterrel. Én nagyon meglepődtem, amikor a túra közepén egyszer csak lábíg érő hóban gyalogoltunk. Ez kicsit megviselt, mert

nem annyira öltöztem be, amennyire kellett volna. Ezen kívül nekem semmi bajom nem volt, csak még több barátot szereztem. Röviden a kirándulás borzasztóan jó volt és ugyan ilyen hideg is. Remélem ezzel egy kis kedvet tudtam szerezni, hogy minél többen legyetek cserkészek a jövőben. Ki szeretném fejezni hálámat, hogy a soroksári cserkészek elhívtak és elvittek magukkal Nógrád megyébe kirándulni.

Bálint Barnabás

Szent Erzsébet kenyere

Szinte már szép hagyományá vált, hogy egyházközségünk fiataljai, a karitás tagok segítségével kis kenyérbéket sütnek és szétosztják a hívek között. Ez most is így történt! Köszönet a fiataloknak, Csernák Nikinek, Tóth Edinának, Galambos Daninak, Fábián Pistinek és Erzsike nének a fáradságos munkáért.

A „Babamama Klub” új pályázót kapott. Köszönet az adományozóknak! Isten fizesse meg!

"CSODAVILÁG"

A közösségi ház egy új „minihifi” készülékkal gazdagodott, melyet a fiatalok használnak majd. Köszönet az adományozóknak!

Új terítővel gyarapodott templomunk. Köszönjük az adományozóknak!

A novemberi Csodavilág foglalkozáson a természetlen fügefáról szóló történetet dolgozták fel a gyerekek Joli néni vezetésével. Só-liszt gyurmából készítették el a fügefát. A Csodavilág előre hozott decemberi alkalmát Joli néni összekötötte az adventi koszorú készíttéssel. Angyalkákat készítettek a gyermekek.

November 30-án 10 órától adventi koszorút készítettünk a közösségi házban. Köszönjük Kiss Tamás családjának, hogy a koszorúalapokat és a gyertyákat adományként biztosították számunkra. Köszönet Lovas Györgyinek és Surányi Szilárdnak a templomi koszorú elkészítéséért.

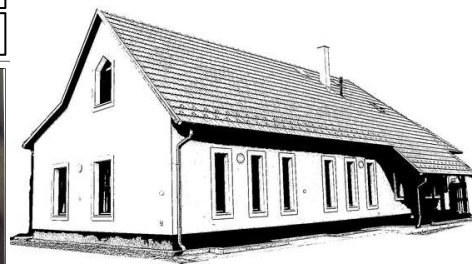
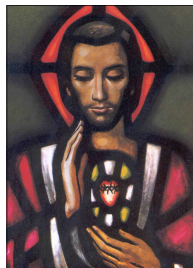
Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja a következő közös imaóráját dec. 8-án tartja a templomban az esti szentmise után.

Ezt a szentórát azokért a családokért ajánljuk fel, amelyek az életük során hajótörést szenvedtek: csonka családokért, ahol egyedül töltik a szeretet ünnepét, özvegyekért, idősekért, árvákért, elváltakért, betegekért. Kérjük Jézus Szent Szívét, ölje megához és szeretetével ajándékozzon meg minden vágyakozó szívet!

Jézusom! Te a bűnösökért, betegekért, árvákért jöttél el e világba. Ké-szívébe és ez a fény töltsön el mindannyiukat, hogy szent szereteted erőterében gyógyulhassunk, erősödhessünk életünk hátralévő részében! Benned és áltad éljük mindennapjainkat. Segíts ehhez bennünket! Szülessél meg minden ember szívében, hogy életünk legyen, és az Krisztusban legyen, az örökkévalóban. Betlehemi kis Jézus áldd meg a családokat és hozd el közénk azt a szent örömet, amelyet csak Te tudsz nekünk ajándékozni jelenléteddel az életünkben! Szent Család könyörögj érettünk!

rünk, add szereteted fényét minden ember szívében, hogy életünk legyen, és az Krisztusban legyen, az örökkévalóban. Betlehemi kis Jézus áldd meg a családokat és hozd el közénk azt a szent örömet, amelyet csak Te tudsz nekünk ajándékozni jelenléteddel az életünkben! Szent Család könyörögj érettünk!

özv. Szlovicsák Balázsné

Az én karácsonyom

Olyan nagy a készülődés,
Olyan nagy a vigalom,
Nagy ünnepre hív a harang
A világon mindenhol.

Kicsi szívem gyorsabban ver
Én Uram én Istenem!
Mint adhatok ajándékul
Még most el sem képzelem!

Szegény vagyok, pénzem nincsen.

Látod, rongyos a ruhám.
De a szívem olyan tiszta,
Fogadd el kis Jézusom!

Látom, örülsz, repesel már,
Kis keziddel átölelsz,
Megszorítasz, el nem engedsz,
Mind mélyebbre hatolsz el.

Olyan messze, olyan mélyre
Hogy mindennap érzem én,
Lelkemben a kis Jézuskát
Érző szívem rejtékén.

Maradj velem, amíg élek
Kérlek, el ne hagyj soha!
Te légy szívem Királya,
Barátja és gyámola.

Boldogságom égig
ér már,
Nem érzem én,
ami nincs,
Hisz itt van velem
kit úgy vártam
Nem kell ennél
nagyobb kincs!

Özv. Szlovicsák Balázsné

Decemberben a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Dec. 2 – 10

Ö. Györfvári Istvánné
Ö. Surányi Ferencné
Ifj. Tóth Jánosné
Ö. Bálint Lajosné

Dec. 7 – 15

Horváthné Nagy Ilona
Debreceni Lászlóné
Ö. Györfvári Dezsóné
Lovas Imre

Dec. 16 – 24

Bircsák Istvánné
Renczes Csabáné
Id. Nagy Istvánné
Tóth Rita
Szlovicsák Krisztina

Dec. 25 – Jan. 2

Mészáros Jánosné
Id. Györfvári Ferencné
Lovas Zoltánné
Csermákné Molnár Anna
Geigerné Moldvai Mariann

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2013. DECEMBER

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
					30 10 óra Csodavilág	1
2	3	4	5 9.30 óra Baba- Mama klub	6 18 óra Ifi -hittan	7 9 óra Mézeskalács sü- tés-díszítés	8 19 óra Jézus Szíve család imája
9	10	11 18 óra Cursillo Ultreya	12	13 18 óra Ifi -hittan	14 15 óra Ministráns foglalkozás	15
16 18 óra Karitás csoport	17	18	19 9.30 óra Baba- Mama klub	20 18 óra Ifi -hittan	21	22
23	24	25 Karácsony	26 Karácsony	27	28	29
30	31					

Advent idején **hajnali 6 órakor**
Rorate miséket tartunk
templomunkban!

Ebben az évben is várjuk a hajnali misék után a gyerekeket a közösségi házba, hogy közösen fogyasszuk el a reggelit. Szeretettel várunk Adventben a Roratekon minden reggel!
(Kép készült: 2011. december 2.)

Egyháztanács imaestje

2013. december 13-án este 18 órától
közös ima lesz az Egyháztanács tagjai számára a közösség házában. Szeretettel várjuk az Egyháztanács aktív és még élő, volt tagjait is!

Adventi lelkigyakorlat

Adventi lelkigyakorlatunkat a szokásoknak megfelelően **Advent vasárnapjain, az esti szentmisék keretein belül** tartjuk.

Ebben az évben Advent 2., 3. és 4. vasárnapján, **december 8-án, 15-én és 22-én** hallgathatjuk meg a lelkigyakorlatos prédikációkat, melyeket

P. Kercza Asztrik ferences szerzetes atya tart nekünk, hogy segítsen minket a felkészülésben.

Jöjjünk el minél többen!

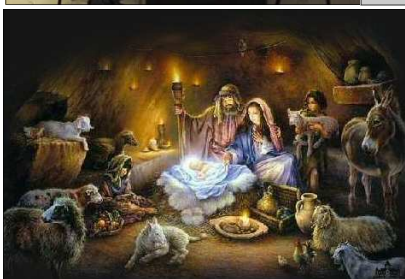

Betlehemi láng egyházközségünkben

1986 decembere óta élő hagyomány szerint meggyújtanak egy gyertyát a betlehemi Születéskápolna mécseséről, amelyet repülővel, autóval, vonaton, kerékpárral vagy gyalog visznek tovább, hogy karácsonyra minél több otthonba megérkezzen a betlehemi láng.

December 15-én Budapesten kerül sor a Betlehemi Láng ünnepélyes fogadására. A Belvárosi Templomban, délután 3 órakor kezdődő ünnepséget a Táborkereszt védnöksége alatt a helybéli Anonymus cserkészcsapat szervezi és az Ichtysz vezetője, Dr. Bóna Zoltán lelkész cserkésztsízt tart igehirdetést.

Egyházközségünkben **december 15-én az esti szentmisén** fogadjuk majd ünnepélyesen a lángot. A láng továbbadása mindig a Roratek, illetve a szentmisék alkalmával történik majd.

Élő Betlehem

December 22-én az esti szentmise előtt

élő Betlehem lesz a katolikus templom kertjében.

Ünnepi MISEREND

December 24.:

7.00 - Reggeli mise
24.00 - Éjféli mise

December 25.:

8.00 – Pásztorok miséje
10.00 – Ünnepi mise

December 26.:

8.00 és 10.00 óra

December 27.:

17.00 óra

December 28.:

15.00 óra (Kápolna)

December 29.:

Szent Család vasárnapja
9.00 és 17.00 óra

December 30.:

17.00 óra

December 31.:

17.00 Hálaadó szentmise

2013. január 1.:

9.00 és 17.00 óra

ISTENTŐL MEGÁLDOTT, SZENT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK!

Szent Kereszt újság szerkesztői, Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!